

Bidprentje van Toon Ras 'de melkboer',

*27 september 1912 Soerendonk. †15 juli 2004 Budel.

Toon Ras 'de melkboer' werd in Soerendonk geboren op 27 september 1912 als oudste zoon van Gerardus Ras en Maria Elisabeth Claassen. Het gezin telde drie zonen. In 1918 sloeg het noodlot toe: vader Ras kwam in november 1918 op 32-jarige leeftijd te overlijden aan de gevolgen van de Spaanse Griep. Deze ziekte maakte in korte tijd jonge gezonde mensen doodziek. Vader Ras was een van de vele slachtoffers. Moeder Ras-Claassen hertrouwde met Francis Cox met wie zij nog vijf zonen kreeg. Het gezin woonde in een boerderij die gelegen was op de huidige hoek Heuvel-de Pompers, nu Pompers 2. Als oudste zoon heeft Toon Ras altijd een groot verantwoordelijkheidsgevoel voor zijn moeder en broers gehad.

Toon op de bakfiets

Toon werd melkboer, vandaar zijn aliasnaam 'Toon de melkboer' ter onderscheiding van een andere Toon Ras in het dorp die schoenmaker was. Eerst ging Toon rond met een bakfiets met melkbussen en kannen, later kreeg hij de beschikking over een accuwagentje.

Hij ventte voornamelijk in Maarheeze. Als huis-aan-huis melkboer kende hij iedereen. In 1968 maakte Toon zijn laatste ronde als melkboer.

Toon Ras had naast zijn dagelijkse werkzaamheden een druk verenigingsleven, hij was een sociaal bewogen man. Zo was hij van 1945 tot 1980 bestuurslid van Herwonnen Levenskracht en van 1945 tot 1953 van het Thuisfront. Zijn grootste bezigheid was het Sint-Jansgilde van Soerendonk. Omdat hij in het leger bij de cavalerie was geweest, werd hij in 1955 standaardruiter bij het gilde.

1956 Standaardruiter Toon

Met zijn paard kon hij zagezegd 'lezen en schrijven'. In 1958 werd hij bestuurslid en in 1962 kapitein van het gilde. In 1983 droeg Toon zijn verantwoordelijkheid over en werd voor zijn verdiensten benoemd tot eredecken. In goede samenwerking met Leo van Exel is Toon Ras decennialang een van de steunpilaren voor het Sint-Jansgilde geweest.

Heemkundekring 'De Baronie van Cranendonck'

<https://heemkundekringcranendonck.nl>

Toon Ras trouwde in 1939 met Anna Dielissen. Zij kregen tien kinderen, twee dochters en acht zonen. Toon en Anna bouwden een huis aan de Molenheide; daar hebben zij bijna 40 jaar gewoond. Daarna verhuisden zij naar de Kruisstraat. In 1998 namen zij hun intrek in Huize Mariënburcht in Budel. Daar vierden zij in 1999 hun diamanten huwelijksfeest.

1999 Familie Ras

Anna en Toon 1999

Anna overleed op 8 april 2000 op 85-jarige leeftijd. Toon Ras 'de melkboer' overleed op 15 juli 2004, hij was 91 jaar. Toon werd met gilde-eer begraven; hij was 54 jaar gildebroeder.

Ter herinnering aan

TOON RAS
de melkboer

weduwnaar van
Anna Ras-Dielissen

* Soerendonk, 27 september 1912
† Budel, 15 juli 2004

Na een plechtige uitvaart dienst met gilde eer
te ruste gelegd bij ons mam.

"Op is op"

dit was altijd 'n gezegde van **ozze** pap.
Hij heeft altijd een druk leven gehad, met vele goede maar ook zware tijden.
Het harde werken als melkboer wat hij ongeveer 40 jaar heeft gedaan, en waar vele hem nog van kennen als Toon de melkboer.

Het verenigingsleven waar hij veel voor heeft gedaan is beloond met de ere medaille in zilver verbonden aan de orde van Oranje Nassau.
Het gilde heeft bij hem altijd in een hoog vaandel gestaan. Hij is hier 54 Jaar lid van geweest.
Waarvoor hij ook is onderscheiden door kring Kempenland en van het gilde het erelidmaatschap kreeg.

Alles werd gevierd, met als hoogtepunt het 60 jarig huwelijk.

Veel verdriet en pijn heeft hij gehad met het verlies van ozze Tiny ons mam en ozze Henk.

Ondanks deze tegenslagen heeft hij toch een fijne en goed verzorgde tijd gehad in het verzorgingshuis waar hij duidelijk aanwezig was, met zijn eigen humor en grappen.

Hij was dankbaar voor het vele bezoek dat hij daar heeft mogen ontvangen. Ook heeft hij hier zijn 90ste verjaardag mogen vieren, met als hoogtepunt een vendelhulde van het gilde waar hij erg van genoten heeft.

Het laatste jaar is zwaar geweest voor hem. Door zijn lichamelijke conditie ging hij steeds verder achteruit. Ondanks dit alles bleef hij de touwtjes strak in eigen handen houden tot de laatste dag.

Pap en opa bedankt. Het was goed zo!

Bedankt voor uw medeleven en belangstelling na het overlijden van ozze pap en opa.
Kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen.

[Zie ook Aa-kroniek 2006-3](#)